

חונן ע"י כולל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.lco.il

זבחים דף קי"ט ע"א

האם בנוב וגבעון קרבו הקרבנות דלהלן, והיכן אכלו מעשר שני ובכורים באותו זמן?

בכורים (תוס')	מעשר שני	בכורות ומעשר בהמה	
בנוב וגבעון ⁵	לגיי רש"י ות"י תוס': בכל ערי ישראל ³ ליש ספרים דגרסי: לא נהגו ⁴	לא קרבו ²	לר' שמעון ¹
בנוב וגבעון	בנוב וגבעון	קרבו	לר' יהודה

מה היא מנוחה ומה היא נחלה, והאם היו מותרות הבמות בזמן משכן שילה?

האם הותרו הבמות?	נחלה	מנוחה	
אסורות	ירושלים	שילה	לר' יהודה וסתם מתניתין
אסורות	שילה	ירושלים	לר' שמעון
אסורות	שילה	שילה	לתנא דבי ר' ישמעאל ⁶
מותרות	ירושלים	ירושלים	לר' שמעון בר יוחאי

לתנאים דלהלן, האם מותר להקריב בבמות אחר קדושת שילה, או ירושלים? [תד"ה זו].

אחר קדושת ירושלים	אחר קדושת שילה	
לרש"י: מותר לתוס': אסור ⁷	מותר	לר' ישמעאל בן אלישע דסוגיין
מותר	מותר	לר' ישמעאל בר' יוסי

¹ כתבו בתד"ה הא, דהכי ס"ל גם לר"מ וחכמים, שלא קרבו חובות דיחיד בזמן היתר הבמות אף בבמה גדולה, ולא נהגו אז בכורות ומעשר בהמה, וה"ה מעשר שני שלא צריך להביאו לנוב וגבעון היות שהוקש למעשר בהמה. [ורק ר' יהודה הסובר שחובות יחיד קרבים בבמה גדולה - ה"ה מעשר שני, וכדלהלן]. ונקטה הגמ' לר"ש, משום שהוא זה שעשה את זה ההיקש.

² ס"ל לר"ש דאף על במת ציבור לא קרבו אלא פסחים וחובות הקבוע להן זמן, וא"כ בכור ומעשר בהמה שלא קבוע להם זמן לא קרבו, ויליף לה לעיל (קיי"ח ע"א) מקרא: דויעשו בני ישראל את הפסח בגלגל, שרק חובות שקבוע להם זמן כעין פסח קרבו - ולא שאר חובות.

³ הנה בתחילת הסוגיא הקשה ר"ל לר' יוחנן שבזמן נוב וגבעון לכאורה צריך להביא את המעשר דוקא לשם, וענה לו, דילפינן שם שם מארון, וכיון שלא היה שם ארון לא הביאו לשם מעשר - ונאכל בכל ערי ישראל. והקשה לו, דאם לומדים גז"ש זו, א"כ גם פסח וקדשים שגם בהם כתוב שם, דכתיב: ואכלתם שם, לא יביאם לנוב וגבעון. ולכך ענה לו ר' יוחנן תשובה אחרת, שמשנתנו היא כר' שמעון שסובר שבכור ומעשר בהמה לא נהגו בנוב וגבעון, והוקש מעשר שני למעשר בהמה - ולכך א"צ להביאו לנוב וגבעון.

⁴ הקשו בתד"ה באו, דמטעם ההיקש הנ"ל צריך שלא ינהג בכלל מעשר שני בזמן נוב וגבעון, כמו שלא נהג אז מעשר בהמה, והביאו שיש ספרים שלא גורסים במשנה גבי נוב וגבעון שנהג מעשר בכל ערי ישראל.

⁵ וכתבו תוס', דלכו"ע בכורים צריך להביאם דוקא לנוב וגבעון, כיון שצריכים הנחה אצל המזבח.

⁶ קודם חזרה. אמנם אח"כ נמצאת ברייתא בבית מדרשו של ר' ישמעאל שהיו שונים כרשב"י. ומלשון רש"י בד"ה משכינהו, מבואר שר"י עצמו לא חזר, ורק תלמידיו נמשכו לסבור כרשב"י.

⁷ בתחילה כתבו תוס' דאין רא"י מסוגיא דמגילה, דהתם הוא ר' ישמעאל בר' יוסי, ואח"כ כתבו: ועוד דאסיקנא לעיל [דף ס' ע"ב תד"ה מאי קסבר] לפום חד גירסא דלכו"ע ירושלים קדשה גם לעתיד לבוא ואין אחריה היתר.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.lco.il

זבחים דף קי"ט ע"ב

מה הן הארבע כללות שהיה ר' שמעון מונה בקדשים?

הקריבן בשעת איסור הבמות	הקריבן בשעת היתר הבמות	
בעשה ולא תעשה, וחייב כרת	בעשה, ואין לא תעשה וכרת	הקדישן בשעת איסור הבמות
בעשה ולא תעשה, ופטור מכרת	פטור מכלום ⁸	הקדישן בשעת היתר הבמות

קדשים דלהלן שהקריבן בבמה גדולה, האם יש בהם חיצוי דמים (שחטאת בהמה למעלה מחוט הסיקרא ועולה למטה)? [לגירסת רש"י והשטמ"ק בסוגיא].

הקדישן לבמה קטנה	הקדישן לבמה גדולה	
אין חיצוי	יש חיצוי	לשישנא קמא דרמי בר חמא
יש חיצוי	יש חיצוי	לר' אלעזר ⁹

קדשי במה גדולה בזמנים דלהלן, שהקריבם בבמה גדולה, האם יש בהם חיצוי דמים? [לגי' רש"י והשטמ"ק בסוגיא].

בזמן שמותר בבמה קטנה	בזמן במה גדולה (שאסור בקטנה)	
אין חיצוי	יש חיצוי	דרמי בר חמא
יש חיצוי	יש חיצוי	לר' אלעזר

⁸ ועיי' בתד"ה הקדישן, שמייירי בעולות שראויות לבמת יחיד והוא הקדישן לבמת ציבור והכניסן תוך מחיצות של במת ציבור והוציאן והעלן בחוץ, שבאופן זה פטור מכלום. דאם מייירי בקרבנות יחיד שהקדישן לבמת יחיד - זהו מצותן, ולא שייך לומר בזה פטור מכלום. ואי מייירי בקרבנות ציבור שאינן קרבין בבמת יחיד - בהם יש לאו הבא מכלל עשה, ואינו פטור מכלום.

⁹ ר"א אמר בסוגין דעולת במת יחיד שהכניסה בפנים קלטה לה מחיצות, ופירש"י אפ"י שחטה בחוץ והכניסה בפנים נוהג בה כל דין במה גדולה. וא"כ כ"ש בקדשי במה קטנה שהכניסם והקריבם בבמה גדולה שכל דין במה גדולה נוהג בה.